Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos către mireasa sa aleasă şi mult iubită explicând prea minunata întrupare, condamnând profanarea păgână şi încălcarea credinţei noastre şi a botezului, şi îndemnând preaiubita sa mireasă să îl iubească.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 1

Eu sunt Creatorul cerului şi al pământului, unul în dumnezeire cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt. Eu sunt cel care a vorbit profeţilor şi patriarhilor, cel pe care l-au aşteptat. Pentru năzuinţa lor şi în conformitate cu promisiunea mea, am luat trup fără de păcat, fără concupiscenţă, intrând în trupul Fecioarei precum soarele luminează prin cel mai curat cristal. Soarele nu dăunează sticla intrând în ea, nici virginitatea Fecioarei nu a fost pierdută când am luat forma mea umană. Am luat trup omenesc fără să predau dumnezeirea mea.

Am fost nu mai puţin Dumnezeu, domnind şi întregind toate lucrurile împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, deşi eu, cu natura mea umană, eram în pântecele Fecioarei. Luminozitatea niciodată nu e separată de foc, nici divinitatea mea nu a fost vreodată separată de caracterul meu uman, nici măcar prin moarte. Apoi am voit ca trupul meu curat şi fără de păcat să fie rănit din talpa picioarelor până în creştetul capului pentru păcatele tuturor oamenilor, şi să fie atârnat pe Cruce. Este acum oferit în fiecare zi pe altar ca oamenii să mă iubească mai mult şi să işi amintească de bunăvoinţa mea mai des.

Acum, însă, sunt cu totul uitat, neglijat şi

dispreţuit, ca un rege alungat afară din propriul său regat în locul său un hoţ periculos fiind ales şi cinstit. Am dorit ca regatul meu să fie înăuntrul omului, şi pe drept eu să fiu rege şi conducător peste el, întrucât l-am creat şi l-am răscumparat. Acum, însă, a călcat în picioare şi a pângărit credinţa pe care mi-a promis-o la botez. A incălcat şi a respins poruncile pe care i le-am dat. Iubeste propria voinţă şi cu dispreţ refuză să mă asculte.

De asemenea, îl slăveste pe acel hoţ netrebnic, diavolul, mai presus de mine şi îi promite credinţa sa. Diavolul cu adevarat este un hoţ, întrucât, prin tentaţii rele şi false promisiuni, fură pentru sine sufletul uman pe care eu l-am răscumparat cu propriul meu sange. Nu pentru că este mai puternic, ca să spun asa, decât sunt eu, de este capabil sa îl fure, întrucât sunt atât de puternic că pot înfăptui toate lucrurile printr-un singur cuvânt, şi sunt atât de corect încât nu aş săvârsi nici cea mai mică nedreptate, nici dacă toţi sfinţii m-ar ruga aceasta.

Totuşi, deoarece omul, căruia i-a fost dată liberă alegere, de bună voie dispreţuieşte poruncile mele şi îşi dă consimţământul diavolului, atunci nu este decât just ca el să simtă şi tirania diavolului. Diavolul a fost creat bun de către mine dar a căzut prin propria sa voinţă neascultătoare şi, ca să spun aşa, a devenit slujitorul meu pentru pedepsirea nelegiuiţilor. Deşi sunt acum atât de dispreţuit, sunt totuşi îndurător încât voi ierta păcatele oricui cere mila mea şi se smereşte pe sine, şi îi voi elibera de hoţul cel rău. Însă voi folosi judecata mea asupra celor care se încăpătânează să mă sfideze, şi auzind-o vor tremura iar cei care trec prin ea vor

spune: ‘Vai, că am fost vreodată născuţi sau concepuţi, vai, că am provocat vreodată pe Domnul măririi la furie!’

Însă tu, fiica mea, pe care am ales-o pentru mine şi cu care vorbesc în spirit, iubeşte-mă din toată inima, nu precum îţi iubeşti fiul sau fiica sau rudele dar mai mult decât orice în lume! Eu te-am creat şi nu am cruţat nici unul din membrele mele suferind pentru tine. Şi totuşi iubesc sufletul tău atât de mult incât, dacă ar fi posibil, m-aş lăsa crucificat din nou decât să te pierd. Urmează exemplul smereniei mele: Eu, care sunt rege al gloriei şi al îngerilor, am fost îmbrăcat în zdrenţe modeste şi am stat gol la stâlp în timp ce urechile mele auzeau toate felurile de insulte şi batjocuri. Dă întâietate voinţei mele în faţa voinţei tale, cum Mama mea, Doamna ta, de la început până la sfârşit, nu a dorit vreodată altceva decât ce am voit eu. Dacă faci aceasta, atunci inima ta va fi cu inima mea, şi va fi înflăcărată cu dragostea mea în acelasi fel cum orice lucru uscat este cu uşurinţă aprins de foc.

Sufletul tău va fi plin de mine iar eu voi fi în tine, şi toate lucrurile trecătoare vor deveni amare ţie şi toate poftele carnale precum otrava. Te vei odihni în braţele mele dumnezeieşti, unde nu este nici o poftă trupească, doar bucurie şi plăcere spirituală. Acolo sufletul, atât în interior cât şi în exterior fericit, este plin de bucurie, gândindu-se şi dorind nimic altceva decât fericirea pe care o posedă. Aşadar iubeşte-mă mai presus de toate, şi vei avea toate lucrurile pe care ţi le doreşti, şi le vei avea din belşug. Nu este oare scris că untdelemnul văduvei nu s-a sfârşit până ce Domnul a trimis ploaie pe pământ conform spuselor profetului? Eu

sunt profetul adevărat. Dacă vei crede cuvintele mele şi le vei împlini, untdelemnul şi bucuria şi veselia nu te vor părăsi pentru toata veşnicia.

⇦ ⇧ ⇨

Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos către fiica pe care a luat-o ca mireasă(spirituală) cu privire la articolele adevăratei credinţe, şi despre ce podoabe, simboluri şi intenţii mireasa ar trebui să aibă cu privire la mire.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 2

Eu sunt creatorul cerurilor, a pământului, şi a mării şi a tot ce se află în ele. Sunt una cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, nu precum zeii de piatră sau de aur, cum spuneau oamenii cândva, şi nu mai mulţi zei, precum oamenii obişnuiau să creadă atunci, ci un singur Dumnezeu, Tatăl, Fiul, şi Duhul Sfânt, trei personae însă una în esenta, Creatorul a toate dar creat de nimic, rămânând neschimbător şi atotputernic, fără început sau sfârşit. Eu sunt cel care a fost născut din Fecioară, fără să îmi pierd dumnezeirea dar unind-o firii mele omeneşti, astfel ca într-o singură persoană să fiu adevăratul Fiu al lui Dumnezeu şi Fiu al Fecioarei. Eu sunt cel care a atârnat pe Cruce, a murit şi a fost îngropat; cu toate acestea dumnezeirea mea a rămas intactă.

Deşi am murit prin natura umană şi trupul pe care eu, unicul Fiu, l-am luat, totuşi am trăit în natura divina în care eram un singur Dumnezeu împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt. Sunt acelasi om care a înviat din morţi şi s-a urcat la cer şi care acum vorbesc cu tine prin duhul meu. Te-am ales pe tine şi te-am primit ca mireasă a mea cu scopul de a-ţi arăta secretele mele, pentru că mă mulţumeşte să fac astfel. De asemenea am un anumit drept echitabil asupra ta, întrucât ai abandonat voinţa ta mie când soţul tău a murit. După moartea sa, te-ai gândit şi te-ai rugat cu privire la faptul că vei deveni săracă de dragul meu, şi ai vrut să laşi toate de dragul meu. Aşadar am un drept echitabil asupra ta. În schimbul acestei mari iubiri pe care o ai, nu este decât cuvenit ca eu să am grija de tine. De aceea te primesc ca mireasă a mea pentru propria-mi mulţumire, genul care este adecvat pentru Dumnezeu să aibă cu un suflet cast.

Este îndatorirea miresei să fie pregătită când mirele decide să facă nunta, pentru ca să poată fi imbrăcată şi îngrijită cum se cuvine. Vei fi curată dacă gândurile tale sunt mereu la păcatele tale, la cum prin botez te-am curăţat de păcatul lui Adam şi cât de des te-am sprijinit şi te-am susţinut când ai căzut în păcat. De asemeni mireasa ar trebui să poarte semnul mirelui la pieptul ei, adică, ar trebui să porţi în minte favorile şi binefacerile pe care ţi le-am făcut, de pildă cât de nobil te-am creat dându-ţi trup şi suflet, cât de nobil te-am împodobit oferindu-ţi sănătate şi bunuri temporale, cu câtă bunăvoinţă te-am salvat când am murit pentru tine şi ţi-am restituit partea ta de moştenire ţie, dacă doreşti să o ai. Mireasa ar trebui de asemeni să facă voinţa mirelui ei. Care

este voinţa mea decât aceea ca să vrei să mă iubeşti mai presus de orice şi să doreşti nimic în afară de mine?

Am creat toate lucrurile de dragul omenirii şi am pus toate lucrurile sub ei. Şi totuşi ei iubesc totul în afară de mine şi urăsc nimic în afară de mine. Am cumpărat înapoi moştenirea lor pentru ei, pe care o pierduseră, dar au devenit atât de înstrăinaţi şi s-au îndepărtat atât de mult de raţiune încât, în locul gloriei eterne în care se află bine ce nu conteneşte, ar prefera să aibă glorie trecătoare ce este precum pulverizarea oceanului care se înalţă pentru un moment ca un munte apoi cu repeziciune se scufundă în nimic. Mireasa mea, dacă nu doreşti nimic în afară de mine, dacă sfidezi toate lucrurile de dragul meu, copii şi rude precum şi avere sau onoruri – eu îţi voi da o preaminunată şi valoroasă răsplată.

Nu vei primi de la mine nici aur sau argint ca parte de beneficiu ci pe mine ca al tău mire, eu, care sunt Regele Măririi. Dacă îţi este ruşine să fii săracă şi dispreţuită, gândeşte-te cum Dumnezeul tău a umblat înaintea ta, odată ce slujitorii şi prietenii l-au abandonat pe pământ, întrucât nu căutam prieteni pe pământ ci prieteni în cer. Dacă te îngrijorezi şi te sperii să fii împovărată de muncă şi boală, atunci gândeşte-te cât de cumplit lucru este să arzi în foc! Ce ai fi meritat dacă ai fi ofensat vreun superior lumesc cum ai făcut cu mine? Căci, deşi te iubesc din toată inima, cu toate acestea nu acţionez împotriva dreptăţii, nici măcar într-un singur detaliu.

La fel cum ai păcătuit în toate mădularele tale, la fel trebuie să faci ispăşire în fiecare

mădular. Cu toate acestea, datorită voinţei tale bune şi hotărârii de a te îmbunătăţi, îţi înlocuiesc sentinţa cu una a îndurării şi micşorez pedeapsa mai grea în schimbul unei cantităţi mici de reparaţie. Din acest motiv, îmbrăţişează micile tale greutăţi cu seninătate pentru ca să poţi fi curăţită şi să accesezi minunata ta răsplată cât mai curând! Este de folos ca mireasa să ostenească trudind alături de mire pentru ca să poată cu atât mai mult încrezătoare să-şi primească odihna împreună cu el.

⇦ ⇧ ⇨

Cuvintele Domnului nostru Isus Cristos către mireasa sa cu privire la formarea ei în iubire şi virtute faţă de el, mirele, despre ura păcătoşilor pentru Dumnezeu, şi despre dragostea de lume.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 3

Eu sunt Domnul şi Dumnezeul tău, cel pe care îl adori. Eu sunt cel care a menţinut cerul şi pământul prin puterea mea. Nu sunt menţinute de nimic altceva şi nici nu au alte suporturi. Eu sunt cel care sunt oferit în fiecare zi pe altar, Dumnezeu adevărat şi om adevărat, sub aspectul pâinii. Sunt acelaşi care te-a ales. Cinsteşte pe Tatăl meu! Iubeşte-mă! Ascultă de Duhul meu! Respectă pe Mama mea ca Maică a ta! Onorează toţi sfinţii mei! Păstrează adevărata credinţă învăţată ţie de către cineva care a trăit în el însuşi conflictul dintre cele două duhuri,

duhul falsităţii si duhul adevărului, iar cu ajutorul meu cucerit.

Păstrează adevărata smerenie! Ce este adevărata smerenie dacă nu să oferi laudă lui Dumnezeu pentru lucrurile bune pe care ni le-a dat? În prezent, totuşi, sunt mulţi oameni care mă urăsc şi care consideră faptele mele şi cuvintele mele ca fiind supărătoare şi fără conţinut. Ei întâmpină cu bucurie adulterul, pe diavol, cu braţele larg deschise, şi îl iubesc. Orice ei fac pentru mine, fac cu nemulţumire şi resentiment. Nici măcar nu ar mărturisi numele meu, dacă nu le-ar fi frică de părerea altora.

Au o dragoste atât de deschisă pentru lume încât nu obosesc niciodată să muncească pentru ea noapte şi zi, şi sunt mereu înflăcăraţi în dragostea ce i-o poartă. Munca lor îmi este la fel de plăcută ca şi când cineva ar da duşmanului său bani ca să omoare pe fiul său. Asta fac ei. Îmi aduc câteva milostenii şi mă cinstesc cu buzele lor cu scopul de a obţine succes lumesc şi să rămână în privilegiile lor şi în păcatele lor. Duhul cel bun este astfel împiedicat în ei să facă orice progres în virtute.

Dacă vrei să mă iubeşti din toată inima şi să doreşti nimic în afară de mine, te voi atrage la mine prin caritate, la fel cum un magnet sau un magnetit atrage fierul. Te voi aşeza pe braţul meu, care e atât de puternic încât nimeni nu îl poate întinde şi atât de rigid încât nimeni nu îl poate îndoi odată ce e întins. Este atât de parfumat încât întrece orice mireasmă şi nu poate fi comparat cu desfătările acestei lumi.

EXPLICAŢIE

Acesta era un om sfânt, un profesor de teologie, care se numea Învăţătorul Mathias de Suedia, un canonic de Linköping. A scris un excelent comentariu acoperind întreaga Biblie. A suferit ispite foarte subtile din partea diavolului cu privire la un număr de erezii împotriva credinţei Catolice, pe toate biruindu-le cu ajutorul lui Cristos, şi nu a putut fi biruit de către diavol. Aceasta este în mod clar specificat în biografia Brigittei. Este Învăţătorul Mathias cel care a scris Prologul la aceste cărti, care începe cu Stupor et mirabilia, etc. Era un om sfânt şi puternic spiritual în cuvânt şi faptă.

Când a murit în Suedia, aleasa lui Cristos, atunci trăind în Roma, a auzit în rugăciunea sa o voce care îi spunea în spirit: "Fericit eşti tu, Învăţătorule Mathias, pentru coroana care a fost făcută pentru tine în cer. Vino acum la întelepciunea care nu se sfârşeşte!" Se poate citi despre el şi în Volumul I capitolul 52 B; Volumul V, în răspunsul la întrebarea 3 D din ultima interogaţie; şi Volumul VI capitolele 75 A si 89.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 4

Eu sunt Creatorul şi Răscumpărătorul tău. De ce te temi de cuvintele mele? De ce te întrebai dacă au venit de la un duh bun sau de la unul rău? Spune-mi, ai găsit vreun lucru în cuvintele mele pe care conştiinţa ta nu ţi-a dictat să faci? Sau ţi-am poruncit să faci vreun lucru împotriva raţiunii?" La acestea mireasa a răspuns: "Nu, dimpotrivă, toate sunt adevărate şi am înteles greşit." Duhul, sau mirele, a răspuns: " Ţi-am poruncit trei lucruri. Din acestea puteai să recunoşti duhul cel bun. Ţi-am poruncit să îl cinsteşti pe Dumnezeul tău, care te-a creat şi ţi-a dat toate lucrurile pe care le ai.

Raţiunea ta îţi spune pe lângă asta să îl cinsteşti mai presus de toate. Ţi-am poruncit să păstrezi adevărata credinţa, adică, să crezi în faptul că nimic nu a fost făcut fără Dumnezeu şi că nimic nu poate fi făcut fără Dumnezeu. De asemenea ţi-am poruncit să aspiri la o cumptare rezonabilă în toate lucrurile, întrucât lumea a fost facută pentru uzul uman pentru ca oamenii să o folosească în nevoile lor. În acelaşi mod, poţi să recunoşti şi spiritul necurat din trei lucruri, opusul acestora. Te ispiteşte să cauţi propria ta laudă şi să fii mândru de lucrurile date ţie. Te ispiteşte să îţi trădezi credinţa. De asemenea te ispiteşte spre desfrâu în tot trupul tău şi în toate, şi îţi face inima să ardă pentru el.

Câteodată amăgeşte oamenii şi sub pretextul binelui. Pentru aceasta ţi-am poruncit să îţi analizezi mereu conştiinţa şi să o descoperi unor chibzuiţi povăţuitori

spirituali. De aceea, nu te îndoi că Duhul bun al lui Dumnezeu este cu tine, văzând că doreşti nimic altceva decât Dumnezeu şi eşti complet înflăcărată cu dragostea sa. Eu sunt singurul care poate face aceasta. Este imposibil pentru diavol să se apropie de tine.
Nici nu este posibil pentru el să se apropie de oamenii răi în vreun fel decât dacă eu permit aceasta, fie din cauza păcatelor lor sau din cauza unei decizii ascunse cunoscută mie, căci el este creatura mea, la fel ca şi celelalte, şi a fost creat bun de către mine, deşi a devenit rău prin propria sa ură. Eu sunt Domn asupra lui. Din acest motiv, mă acuză pe nedrept cei care spun că oamenii care mă slujesc cu mare devoţiune sunt nebuni şi au un diavol.

Ei mă descriu asemenea unui om care îşi expune soţia sa castă şi încrezătoare unui bărbat adulter. Astfel aş fi dacă aş lăsa pe cineva care a fost drept şi plin de iubire faţă de mine să fie predat unui demon. Dar pentru că sunt corect , nici un demon nu va deţine vreodată controlul asupra sufletului vreunuia dintre slujitorii mei devotaţi.

Deşi prietenii mei câteodată par să fie aproape ieşiţi din minţi, aceasta nu e pentru că ar suferi din cauza diavolului sau pentru că mă slujesc cu devoţiune fervent㠎. Se datorează mai degrabă vreunui defect al creierului sau vreunei cauze ascunse, ce serveşte să îi smerească. Uneori se poate deasemeni întâmpla ca diavolul să primească putere de la mine asupra trupurilor oamenilor buni pentru mai marea lor răsplată sau că le întunecă conştiinţele. Însă, niciodată nu poate să preia controlul asupra sufletelor acelora care se încred în mine şi se bucură

în mine.

Cuvintele iubitoare ale lui Cristos către mireasa sa conţinând minunata imagine a unui castel nobil, ce simbolizează militanţii bisericii, şi despre cum biserica lui Dumnezeu va fi reconstruită prin rugăciunile glorioasei Fecioare şi a sfinţilor.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 5

Eu sunt Creatorul a toate. Eu sunt Rege al gloriei şi Domnul îngerilor. Am construit pentru mine un castel nobil şi am aşezat aleşii mei în el. Duşmanii mei i-au subminat fundaţiile şi i-au copleşit pe prietenii mei atât de mult astfel încât chiar măduva iese din picioarele prietenilor mei în timp ce ei stau ţintuiţi de lemnul butucilor. Gura lor este învineţită de pietre, iar ei sunt torturaţi de foame şi sete. De asemenea, duşmani îl persecută pe Domnul lor. Prietenii mei acum imploră şi geamătă pentru ajutor; dreptatea strigă pentru răzbunare, însă îndurarea cere să ierţi.

Apoi Dumnezeu a vorbit către mulţimea cerească, care, stătea alături: "Ce credeţi cu privire la aceşti oameni care mi-au sechestrat castelul?" Toţi au răspuns într-un singur glas: "Doamne, toată dreptatea este în tine şi în tine vedem toate lucrurile. Toată judecata a fost dată ţie, Fiul lui Dumnezeu, care vieţuieşte fără

început sau sfârşit, tu eşti judecătorul lor." Şi a spus: "Deşi cunoaşteţi şi vedeţi toate lucrurile în mine, totuşi pentru binele miresei mele aici, spuneţi-mi care este sentinţa corectă." Au răspuns: "Aceasta este drept: ca aceia care au subminat zidul să fie pedepsiţi ca hoţi, ca aceia care persistă în rău să fie pedepsiţi ca uzurpatori, şi ca cei captivi să fie eliberaţi iar cei înfometaţi să fie săturaţi."

Apoi a vorbit Maria, Maica lui Dumnezeu, care păstrase tăcerea în timpul primului schimb, şi a spus: "Domnul meu şi preaiubitul meu Fiu, ai fost în pântecele meu ca Dumnezeu adevărat şi om adevărat. Ai binevoit să mă sfinţeşti pe mine care eram un vas pământesc. Te implor: fie-ţi milă de ei încă o dată!" Domnul a răspuns Mamei sale: "Binecuvântat să fie cuvântul gurii tale! Ca o mireasmă dulce se ridică la Dumnezeu. Tu esti gloria şi Regina îngerilor şi a sfinţilor, întrucât Dumnezeu a fost consolat prin tine şi toţi sfinţii înveseliţi. Şi pentru că voinţa ta a fost precum a mea de la începutul tinereţii tale, voi face încă o dată precum doreşti." Apoi a spus către mulţimea cerească: "Pentru că aţi luptat vitejeşte, de dragul iubirii voastre voi lăsa să fiu împăcat pentru acum. Iată, voi reconstrui zidul meu datorită rugăciunilor voastre.

Îi voi salva şi vindeca pe aceia care au fost oprimaţi prin forţă şi îi voi plăti însutit pentru abuzul pe care l-au suferit. Dacă făcătorii de violenţă vor cere îndurare, pacea şi îndurarea va fi a lor. Cei care o dispreţuiesc vor simţi dreptatea mea." Apoi a spus către mireasa sa: "Mireasa mea, te-am ales şi te-am îmbrăcat în duhul meu. Tu auzi cuvintele mele şi cele

ale sfinţilor mei care, deşi văd toate lucrurile în mine, totuşi au vorbit spre binele tău, ca tu să poţi înţelege.

La urma urmei, tu, care încă te afli în trup, nu poţi vedea în mine în acelaşi mod ca ei care sunt spirite. Îţi voi arăta acum ce semnifică aceste lucruri. Castelul despre care am vorbit este Sfânta Biserică, pe care am clădit-o cu propriul meu sânge şi cu cel al sfinţilor. Am cimentat-o prin caritatea mea iar apoi am aşezat aleşii mei şi prietenii în ea. Fundaţia sa este credinţa, adică, convingerea că sunt un judecător drept şi îndurător.

Fundaţia a fost acum subminată deoarece toţi cred şi predică despre mine că sunt îndurător însă aproape nimeni nu crede că sunt un judecător corect. Mă consideră un judecător imoral. Un judecător ar fi întradevăr imoral dacă, din clemenţă, ar lăsa pe cei răi să fie nepedepsiţi astfel încât să oprime în continuare pe cei drepţi. Eu, totuşi, sunt un judecător drept şi îndurător şi nu voi lăsa nici cel mai mic păcat să rămână nepedepsit nici cel mai neînsemnat bine să rămână fără răsplată.

Prin subminarea acestui zid, au intrat în Sfânta Biserică oameni ce păcătuiesc fără teamă, ce neagă că sunt drept şi chinuie pe prietenii mei ca şi cum i-ar fi sleit în butuci. Nici o bucurie sau consolare nu este dată acestor prieteni ai mei. În schimb ei sunt pedepsiţi şi insultaţi ca şi cum ar fi posedaţi diabolic. Când vorbesc adevărul despre mine, sunt reduşi la tăcere şi acuzaţi că mint. Sunt însetaţi cu o pasiune să audă sau să vorbească adevărul, dar nu se găseşte nimeni care să îi asculte sau să le vorbeasc adevărul.

Pe deasupra, eu, Dumnezeu Creatorul, sunt hulit. Căci oamenii spun: 'Nu ştim dacă Dumnezeu există. Şi dacă există, nu ne pasă.' Ei aruncă banderiul meu la pământ şi îl calcă în picioare, spunând: 'De ce a suferit? Ce bine ne aduce nouă? Dacă ne-ar îndeplini dorinţa noastră, vom fi mulţumiţi – nu are decât să îşi păstreze regatul şi cerul lui!' Vreau să pătrund înăuntrul lor, dar ei spun: 'Mai degrabă murim decât să ne lepădăm de voinţa noastră!' Mireasa mea, priveşte ce fel de oameni sunt aceştia! Eu i-am creat şi îi pot distruge cu un singur cuvânt. Cât de insolenţi sunt faţă de mine! Mulţumită rugăciunilor Mamei mele şi a tuturor sfinţilor, rămân îndurător şi răbdător îndeajuns încât acum sunt dispus să le trimit cuvintele gurii mele şi să le ofer îndurarea mea.

Dacă vor să o accepte, voi fi împăcat. În caz contrar vor cunoaşte dreptatea mea şi, precum hoţii, vor fi făcuti de ruşine public în faţa îngerilor şi a oamenilor şi vor fi condamnaţi de fiecare dintre aceştia. Aşa cum criminalii atârnau pe spânzurătorile în formă de furcă şi erau devoraţi de corbi, ei vor fi devoraţi de demoni însă nu vor fi consumaţi.

La fel cum oamenii condamnaţi la butuci nu au odihnă, ei vor găsi durere şi amărăciune pe toate părţile. Un râu opărit va curge în gurile lor însă burţile nu li se vor umple, şi vor fi reînoiţi pentru pedeapsa lor în fiecare zi. Însă prietenii mei vor fi în siguranţă, şi vor fi consolaţi de cuvintele care vin din gura mea. Vor vedea dreptatea mea împreună cu îndurarea mea. Îi voi îmbrăca în armele iubiri mele şi îi voi face atât de puternici încât adversarii credinţei vor aluneca

înapoi precum noroiul. Când vor vedea a mea dreptate, vor sta în ruşine veşnică pentru că au abuzat de răbdarea mea."

Cuvintele lui Cristos către mireasa sa despre cum Duhul său nu poate locui în cei răi, şi despre separarea celor răi de cei buni, şi trimiterea oamenilor buni înarmaţi cu arme spirituale la război împotriva lumii.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 6

Duşmanii mei sunt precum cei mai sălbatici dintre bestiile care nu se pot câtuşi de puţin sătura sau odihni. Inima lor este atât de goală de dragostea mea încât gândul despre patima mea nu intră niciodată în ea. Nici măcar odata din centrul inimilor lor nu a ieşit un cuvânt asemenea acestora: "Doamne, tu ne-ai răscumpărat, fii lăudat pentru amara ta patimă!" Cum poate Duhul meu să locuiască în oameni care nu au dragoste divină pentru mine, oameni care sunt dornici să trădeze pe alţii pentru a-şi îndeplini propria voinţă? Inima lor este plină de viermi dezgustători, adică, plină de porniri lumeşti. Diavolul şi-a lăsat bălegarul în gurile lor; de aceea nu au simpatie pentru cuvintele mele. Şi astfel cu ferăstrăul meu îi voi despărţi de prietenii mei. Nu există cale mai rea pentru a muri decât să mori sub ferăstrau. La fel, nu este pedeapsă pe care nu o vor

împărţi: vor fi tăiaţi în două cu ferăstrăul de către diavol şi separaţi de la mine. Îi găsesc atât de odioşi încât toţi aderenţii lor vor fi de asemenea despărţiţi de la mine.

Din acest motiv trimit ai mei prieteni ca să separe diavolii de membrii mei, de vreme ce diavolii sunt adevăraţii mei duşmani. Îi trimit precum soldaţi cavaleri la război. Oricine îşi mortifică trupul şi se abţine de la lucruri interzise este adevăratul meu soldat. Ca suliţă vor avea cuvintele gurii mele iar în mâinile lor sabia credinţei; pe piepturile lor va fi platoşa iubirii astfel că orice s-ar întâmpla iubirea lor pentru mine nu va scădea. Trebuie să aibă lângă ei scutul răbdării pentru ca să suporte toate lucrurile cu îngăduinţă.

I-am pus precum aurul într-un cufăr: de acum vor trebui să iasă şi să meargă pe căile mele. Conform cu planul dreptăţii, eu nu am putut intra în gloria majestăţii mele fără să îndur durerea în natura mea umană. Deci ei cum vor intra? Dacă Domnul lor a suferit, nu este surprinzător ca ei de asemenea să trebuiască să sufere. Dacă Domnul lor a suportat biciul, nu este lucru mai mare ca ei să suporte cuvinte. Nu trebuie să le fie teamă căci nu îi voi abandona vreodată. La fel cum este imposibil pentru diavol să ajungă la inima lui Dumnezeu şi să o despartă, la fel este imposibil pentru diavol să îi separe pe ei de la Mine. Şi de vreme ce, în ochii mei, ei sunt precum cel mai curat aur, cu toate că vor fi testaţi puţină vreme cu foc, Eu nu îi voi abandona: este pentru mai marea lor răsplată.

Cuvintele minunatei Fecioare către fiica sa despre modul de a se îmbrăca şi felul de haine şi ornamente cu care fiica ar trebui să se împodobească şi să se îmbrace.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 7

Eu sunt Maria care am născut pe Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu adevărat şi om adevărat. Eu sunt Regina îngerilor. Fiul meu te iubeşte cu toată inima Sa. Aşadar iubeşte-L! Se cade să fii îmbodobită cu cele mai curate dintre haine iar eu îţi voi arăta cum şi ce fel de haine ele trebuie să fie. Cum înainte aveai un neglijeu, apoi un corsaj, pantofi, o pelerină, şi o broşă pe piept, la fel acum ar trebui să ai haine spirituale. Neglijeul este pocăinţa. Cum neglijeul este purtat cel mai aproape de trup, la fel pocăinţa şi spovedania sunt prima modalitate de conversiune către Dumnezeu.

Prin ea mintea, care cândva găsea plăcerea în păcat, este purificată iar trupul indecent este ţinut sub control. Cei doi pantofi sunt două dispoziţii, anume intenţia de a îndrepta păcatele trecute şi intenţia de a face binele şi de a sta departe de rău. Corsajul tău este speranţa în Dumnezeu. La fel cum un corsaj are două mâneci, fie ca ambele dreptatea şi mila să fie în speranţa ta. În acest fel vei nădăjdui pentru îndurarea lui Dumnezeu pentru că nu îi neglijezi dreptatea sa.

Gândeşte-te la dreptatea şi judecata Lui

într-un asemenea mod încât să nu uiţi de îndurarea pe care o are, căci El nu aplică dreptatea fără îndurare sau îndurarea fără dreptate. Pelerina este credinţa. Cum pelerina acoperă totul şi totul este împrejmuit în ea, natura umană poate în acelaşi mod să priceapă şi să realizeze totul prin credinţă. Această pelerină ar trebui să fie decorată cu semnele iubirii mirelui tău, adică, modul în care te-a creat, modul în care te-a răscumpărat, modul în care te-a încurajat şi te-a adus în Duhul Său şi ţi-a deschis ochii spirituali.

Broşa este consideraţia pentru patimile sale. Fixează-ţi ferm în pieptul tău gândul cum a fost batjocorit şi chinuit, cum a stat viu pe Cruce, sângerând şi străpuns în toate tendoanele, cum la moartea sa întregul său trup a fost zdruncinat din cauza durerii acute a patimilor, cum şi-a încredinţat duhul în mâinile Tatălui. Fie ca această broşă să fie mereu pe pieptul tău! Pe capul tău să fie aşezată o coroană, ma refer la, castitatea în afecţiunile tale, făcându-te să înduri mai degrabă biciuirea decât să fii mai departe pătată. Să fii modestă şi demnă! Nu te gândi la nimic altceva, nu dori nimic altceva decât Dumnezeul şi Creatorul tău. Când îl ai pe El, ai totul. Împodobită în acest fel, îţi vei aştepta mirele.

VOLUMUL 1 – CAPITOLUL 8

Eu sunt Regina Cerului. Erai neliniştită despre cum ar trebui să mă preamăreşti. Să ştii sigur că toate laudele date Fiului meu sunt laude şi pentru mine. Iar cei care îl dezonorează pe El, mă dezonorează şi pe mine, întrucât iubirea mea pentru El şi a Sa pentru mine a fost atât de înflăcărată încât amândoi am fost precum o singură inimă. Atât de mult m-a privilegiat pe mine, care eram un vas pământesc, încât m-a înălţat mai presus de toţi îngerii. Pentru aceasta, ar trebui să mă preamăreşti astfel: " Binecuvântat eşti tu, Doamne, Creatorul a toate, care ai binevoit să cobori în pântecele Fecioarei Maria. Binecuvântat eşti tu, Doamne, care ai voit să fii înăuntrul Fecioarei Maria fără ca să fii o povară pentru ea şi ai binevoit să primeşti trup imaculat de la ea fără păcat.

Binecuvântat esti tu, Doamne, care ai venit la Fecioară, dând bucurie sufletului său şi întregului său trup, şi care ai ieşit din ea spre bucuria fără de păcat a întregului ei trup. Binecuvântat eşti tu, Doamne, care după înălţarea ta ai înveselit pe Fecioara Maria Maica Ta cu frecvente consolări şi ai vizitat-o pe ea cu alinarea ta. Binecuvântat eşti tu, Doamne, care ai ridicat trupul şi sufletul Fecioarei Maria, Maica Ta, la cer şi ai onorat-o pe ea aşezând-o lângă divinitatea ta deasupra tuturor îngerilor. Fie-ţi milă de mine datorită rugăciunilor ei!

⇦ ⇧ ⇨

Cele 15 Rugăciuni Revelate Sfintei Brigitta

Sfânta Brigitta L-a rugat multă vreme pe Domnul să-i spună câte lovituri a primit în timpul amarelor Sale suferinţe. Într-o zi Mântuitorul i-a apărut şi i-a zis: “Am primit în Trupul Meu 5480 de lovituri; dacă vrei să le cinsteşti, să spui de 15 ori Tatăl nostru şi de 15 ori Bucură-te Marie, în fiecare zi, timp de un an. După ce s-a încheiat acest an, tu ai cinstit fiecare dintre aceste 5480 de lovituri.” (apoi a învăţat-o cele 15 rugăciuni meditative corespunzătoare)

Sfântă Brigitta, slujitoare credincioasă a lui Isus Răstignit, doresc din toată inima să parcurg aceste rugăciuni izvorâte din divina Sa îndurare. Mă încredinţez cu totul iubirii Sale şi te rog să mijloceşti pentru mine ca să pot implini această devoţiune, spre mântuirea mea şi pentru venirea Împărăţiei lui Dumnezeu în toate inimile. Amin.

1. Patimile lui Cristos pe Muntele Măslinilor, până la încoronarea cu spini

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, desfătarea tuturor acelora care Te iubesc, Tu Prieten şi Mântuitor al păcătoşilor! Adu-Ţi aminte de adânca tulburare pe care ai suferit-o, atunci când s-a apropiat timpul hotărât încă din veşnicie al Sfintelor Tale Patimi, când ai spălat picioarele Apostolilor Tăi, le-ai oferit Trupul şi Sângele Tău drept hrană, I-ai mângâiat cu blândeţe şi ai mărturisit apoi în plinătatea tristeţii: “Sufletul Meu e cuprins de o întristare de moarte…”. Adu-Ţi aminte de tot chinul şi strâmtorarea suferite înainte de moartea Ta pe Cruce, când după ce Te-ai rugat de trei ori în sudoare însângerată de frică, ai fost trădat de apostolul Tău, ai fost prins de poporul Tău, învinuit prin minciună, condamnat pe nedrept de judecătorii Tăi, prigonit deşi erai nevinovat, în orasul ales aflat în mare sărbătoare, jefuit de hainele Tale, bătut cu pumnii, legat de o coloană şi biciuit, încoronat cu spini şi batjocorit în nenumărate alte feluri. Prin aceste Patimi, dăruieşte-mi o Doamne Dumnezeul meu, căinţă adevărată, ispăşire vrednică şi iertarea tuturor păcatelor mele.

2. Batjocorirea lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, bucuria Îngerilor! Adu-Ţi aminte de mâhnirea suferită atunci când toţi duşmanii Tăi Te-au înconjurat ca nişte lei turbati, Te-au bătut cu pumnii şi Te-au scuipat în faţă. Prin aceste chinuri şi prin ocările nelegiuite cu care Te-au încolţit duşmanii tăi, mântuieşte-mă de toţi duşmanii mei văzuţi şi nevăzuţi. Ajută-mă să ajung, prin ocrotirea Ta, la mântuirea veşnică.

3. Răstignirea lui Cristos pe Cruce

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Creatorul acestei lumi, care cuprinzi în nemărginirea Ta Cerul şi pământul! Adu-Ţi aminte de amarnicele dureri suferite atunci când călaii cei cruzi Ţi-au străpuns mâinile şi picioarele cu cuie ascuţite răstignindu-Te pe Cruce. Adunând durere peste durere, ei Ţi-au întins membrele în lungul şi în latul Crucii cu atâta violenţă, încât au fost smulse din încheieturi. Prin acest chin amarnic de pe Cruce, Te rog să-mi dăruieşti o sfântă frică şi iubire pentru Numele Tău cel sfânt.

4. Rugăciunea lui Cristos pentru cei care L-au răstignit

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Tămăduitorule ceresc! Adu-Ţi aminte de slăbiciunea morţii şi de durerile pe care, înălţat pe lemnul Crucii, le-ai suferit în toate mădularele Tale rănite şi sfâşiate, astfel că nici o durere nu s-a asemănat cu a Ta. Din creştetul capului până în tălpile picioarelor nu se putea găsi nimic nevătămat la Tine, dar fără să iei în seamă aceste chinuri, Tu Te-ai rugat pentru duşmanii Tăi: "Tată, iartă-i că nu ştiu ce fac!". În îndurarea Ta, îngăduie ca amintirea cumplitelor Tale Patimi să-mi slujească la deplina iertare a tuturor păcatelor şi rătăcirilor mele.

5. Îndurarea lui Cristos faţă de păcătosul în căinţă

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, oglinda limpezimii eterne! Adu-Ţi aminte de acea mâhnire care Ţi-a strâns Inima atunci când, în lumina întregii Tale înţelepciuni, ai văzut viitorul fericit al aleşilor care vor afla mântuirea prin meritele Patimilor Tale, dar şi osânda atâtor nelegiuiţi, care din vina lor se vor prăbuşi în veşnica pierzanie. Prin adâncul de nepătruns al Îndurării Tale, în care ai simţit o milă atât de profundă pentru noi păcătoşii şi rătăciţii, milă pe care ai arătat-o şi tâlharului de lângă Tine atunci când i-ai spus: "Astăzi vei fi cu Mine în Rai", Te rog să-mi arăţi şi mie îndurare în ceasul morţii.

6. Testamentul lui Cristos pe Cruce

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Rege şi Prieten al sufletului, care singur eşti vrednic de toată iubirea şi de tot dorul! Adu-Ţi aminte de durerea simţită atunci când, părăsit de toţi prietenii Tăi, atârnai pe Cruce, în goliciune şi mizerie, negăsind nici o mângâiere în afară de iubita Ta Mamă, care, în amărăciunea sufletului său, Îţi stătea alături în sfântă fidelitate. Tu ai încredinţat-o Apostolului Tău şi I l-ai dat pe el ca fiu în locul Tău, spunând: "Femeie, iată fiul tău", iar Apostolului "Iată Mama Ta". Pentru sabia durerii care I-a străpuns atunci sufletul, Te rog, o bune Isuse, să-mi daruieşti în toate strâmtorârile trupului şi ale sufletului, mai ales în ceasul morţii, îndurarea şi mângâierea Ta.

7. Setea lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Izvor al bunătăţii nesecate, care ai spus: "Mi-e sete", dintr-o adâncă dorinţă după mântuirea neamului omenesc, aprinde în inimile noastre dorul după toate practicile adevăratei virtuţi. Stinge în noi pe deplin toate poftele simţurilor, toate plăcerile rele şi toată setea de desfătare.

8. Băutura lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, bucuria de nestins a sufletelor dăruite Ţie! Prin amărăciunea oţetului cu fiere pe care l-ai gustat pentru mine, dă-mi harul să Te primesc cu vrednicie în ceasul morţii, spre mântuirea şi mângâierea sufletului meu.

9. Strigătul înfricoşat al lui Cristos pe Cruce

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Dumnezeule, care eşti putere stăpânitoare şi bucurie a sufletului! Adu-Ţi aminte de chinul şi strâmtorarea suferite atunci când, apropiindu-se cumplita Ta moarte, ai strigat cu glas puternic: "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?". Prin această spaimă a părăsirii aparente, prin care ne-ai mântuit de părăsirea eternă, Te rog Doamne, Dumnezeul nostru, să nu mă părăseşti niciodată în strâmtorările mele.

10. Multele răni ale lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, început şi sfârşit, putere şi viaţă! Adu-Ţi aminte că Tu Te-ai cufundat pentru noi din creştet şi până în tălpi în marea suferinţelor. Prin mărimea şi adâncimea rănilor Tale dureroase, învaţă-mă pe mine cel cufundat în păcat, să urmez cu adevărată ascultare plină de iubire poruncile Tale.

11. Adâncile răni ale lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, abis de îndurare! Pentru adâncimea rănilor Tale, care Ţi-au pătruns până la măduva oaselor, Te rog să mă scoţi din abisul păcatelor mele. Ascunde sufletul meu în sfintele Tale răni, din faţa mâniei Tale care pedepseşte, ca să nu fiu găsit de dreptatea Ta.

12. Sângerândele răni ale lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, imagine strălucitoare a Adevărului, semn al unităţii şi legătură a iubirii! Adu-ţi aminte de nenumăratele răni care Ţi-au acoperit tot trupul şi l-au înroşit cu Sângele Tău Sfânt. Adu-Ţi aminte de suferinţele de neînchipuit pe care le-ai îndurat pentru noi în acest Trup preasfânt. Ce ai fi putut să faci mai mult decât ai făcut? Te rog o bune Isuse, să scrii cu preţiosul Tău Sânge toate aceste răni în inima mea, pentru ca să citesc mereu în ea Patima şi moartea Ta, şi să-Ţi rămân recunoscător şi credincios până la sfârşit.

13. Cea din urmă spaimă a lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Rege nemuritor şi neînvins! Adu-Ţi aminte de durerile suferite atunci când Te-au părăsit cu desăvârşire toate puterile trupului şi ai spus cu capul aplecat: "S-a săvârşit!". Prin această spaimă de moarte, îndură-Te de mine în ceasul din urmă, când sufletul meu va fi strâmtorat, iar spiritul meu aplecat în umilinţă.

14. Moartea lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, Unule Născut al Preamăritului Tată, Chipul şi asemănarea înţelepciunii Sale! Adu-Ţi aminte de acea dăruire plină de duioşie cu care ai strigat: "Tată, în mâinile Tale Îmi încredinţez Sufletul!". Apoi, cu Trupul sfâşiat, cu Inima zdrobită, ai desăvârşit îndurarea Ta

asupra noastră şi astfel Ţi-ai dat Sufletul. Prin această moarte preţioasă, Te rog pe Tine Isuse, ascultător până la moarte, întăreşte-mă în lupta împotriva lui satan, a lumii şi a cărnii. Ajută-mă să mor pentru lume şi să trăiesc pentru Tine. Primeşte sufletul meu cu iubire îndurătoare, atunci când, în ceasul morţii, se va întoarce din pelerinajul său.

15. Cea din urmă şi deplină sângerare a lui Cristos

Tatăl Nostru, Bucură-te Marie
O Isuse, viţă adevărată şi roditoare în care suntem sădiţi! Adu-Ţi aminte de acea revărsare deplină a Sângelui Tău, pe care l-ai vărsat asemenea mustului din strugurele zdrobit, atunci, când ai lăsat să izvorască din Coasta Ta deschisă prin lance, Sânge şi Apă cu atâta abundenţă, încât nu a mai rămas nici o picătură, în timp ce Trupul Tău cel Sfânt atârna sus pe Cruce. Prin această vărsare a Sângelui Tău, întăreşte-mi sufletul în ultima luptă a morţii şi lasă-l să apară înaintea Ta, curăţit de toate petele.

Rugăciune de încheiere

Primeşte Isuse această rugăciune, în acea iubire imensă cu care ai îndurat pentru noi toate rănile Sfântului Tău Trup. Îndură-Te de mine şi de toţi cei împovăraţi de păcat. Dăruieşte tuturor sufletelor credincioase, atât celor din viaţă cât şi celor adormite, îndurare şi viaţa veşnică. Amin!